

KEMALİZM KAVRAMI

VE

ÇELİŞKİLİ KURGULARI

□□□□□□□□

Mustafa Kemal'in Dehası

1918 Mondros Mütarekesi'yle ülkemiz işgale başlanınca ve Merkezi Hükümet fiilen çaresiz kalınca, Anadolu'nun bütün bölgelerinde ve Trakya illerinde hızla Kuvay-ı Milliye dernekleri kuruluyor ve bölgesel otoriteyi sağlayan şuralar ve kongreler oluşturuluyordu. Özellikle Abdülhamit'in açtığı okullarda yetişen öğretmen, subay, din adamı ve tabi esnaf ve eşraftan vatanperver insanlar Kurtuluş Savaşı'na alt yapı hazırlıyordu. Mustafa Kemal bile Erzurum temsilcisi olarak Meclis-i Mebusan'a seçiliyor, ama kendisi gitmiyordu. Yani Mustafa Kemal, bu diriliş ve direniş ruhunu organize ediyor ve otoritesi altında ortak hedeflere yönlendiriyordu. Böylece temsili (seçilmiş, demokratik) dernekler ve kongreler şanlı Kurtuluş Savaşı'mızı planlayan Mustafa Kemal'in işini kolaylaştırıyordu. 1919 yılında, bir Kürt Milliyetçisi olan

Mustafa Sekman

, Mondros'la Batılı işgalciler Kürtlere özerklik vaat ettikleri halde, o Kürtlerin Büyük Ermenistan hayaline alet yapılmak istendiğini fark edip, Milli Mücadeleye destek vermeye başlıyor ve Kürtleri isyana kışkırtmak isteyenlerin oyunlarını bozuyordu.

Zaten, Mustafa Kemal'in siyasi (diplomatik ve stratejik) dehasının, askeri dehasından üstün olduğunu, bu konunun uzmanları söylüyordu. Atatürk bu sayede, düşman güçleri, bazı vaatlerle oyalayarak hem silah temin ediyor, hem de zafere en kısa zamanda ve en az

zayıflatılmayı başarıyordu. Bakınız; 30 Ağustos Zaferi'nden sonra Yunanistan'da, "**Küçük Asya Felaketi**"

dedikleri Anadolu bozgunu üzerine, ta Kütahya'ya kadar Ordusunun başında gelen Kral

tahtından indiriliyor, Başbakan ve Başkomutan idam ediliyordu. Ayrıca dört general müebbet hapis cezasına çarptırılıyordu. Bunun gibi, İngiltere'de meşhur

Lloyd George

30 Ağustos yenilgisinin suçlusu sayılarak iktidardan uzaklaştırılıyordu. Bu yenik komutanların ve devlet adamlarının ortak tesellisi ise:

"Karşımızda Mustafa Kemal gibi dâhi bir lider bulunuyordu!.."

sözleri oluyordu. Evet, Mustafa Kemal, Hz. Peygamber Efendimiz (SAV) tarafından buyrulmuş ve hâlâ savaş ve savunma stratejisinin en önemli prensibi sayılan

"Harp hiledir!"

Hadisini üstün bir marifet ve maharetle uyguluyor, ama son aşamada Milli çıkarlarımıza uygun tavırlar takınıyordu.

Elbette Mustafa Kemal de, ömrünün farklı dönemlerinde, bazı hatalı kararlar alıyor ve bir beşer olarak yanlış kanaatlere kapılıyordu. Bunların birçoğunu, konjonktürel şartların baskısıyla yapıyor, yakaladığı ilk fırsatta hemen vazgeçip düzeltmeye çalışıyordu. Bazı hatalarını ise, farkına varmadan veya düzeltme-değiştirme imkânı bulamadan ve genç yaşta bu dünyadan ayrılıyordu. O'nu tanrılaştırıp tabulaştıranlar da, Deccal ve Süfyan gösterip Din düşmanı sayanlar da yanılıyordu ve bunlar tarihimize ve milletimize büyük kötülük yapıyordu. Ve maalesef bu iki zıt ithamların da perde arkasında hep Siyonist ve Sabataist merkezlerin sinsî suratları sırtılıyordu.

Zaten Rahmetli Erbakan Hocamız da, hiçbir siyasi mazeret ve mecburiyeti olmadan, tamamen samimi bir niyetle 11 Mayıs 2003'teki Saadet Partisi 1'inci olağan kongresinde Genel Başkan seçilmesi sonrası, Başkanlık divanı üyeleriyle Anıtkabir'e gidip özel deftere şunları yazmıştı:

"Vatanımızı yabancı işgalcilerden kurtarmak için eşsiz kahramanlıkların destanı İstiklal Savaşı'mızın komutanı Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk! Türkiye'miz için ortaya koyduğunuz büyük hedeflerin önem ve değerini bugün milletimiz hâlâ yakından takip ediyor. Yeniden büyük Türkiye'yi ve yeni bir dünyayı kurmak için bütün gücümüzle çalışarak senin, Türkiye'nin en önde olması gayeni gerçekleştirmek üzere, elimizden gelen her türlü gayreti göstereceğiz. Muvaffakiyet Allah'tandır." [1]

Erbakan Hocamızın 10 Kasım mesajı (2010)

Saadet Partisi Genel Başkanı Prof. Dr. Necmettin Erbakan Hocamız; Mustafa Kemal Atatürk'ün vefatının 72. yılı dolayısıyla bir mesaj yayınlamıştı. Atatürk'ü Milli Mücadele'ye öncülük etmiş büyük bir komutan olarak nitelendiren Erbakan, **"Gazi Mustafa Kemal Atatürk, milletimizin bağımsızlık konusundaki vazgeçilmez kararlılığını arkasına alarak Türkiye Cumhuriyeti'ni kurmuştur. Öncülük ettiği Milli Mücadele hareketi ile milletimizin esarete asla boyun eğmeyeceğini bütün dünyaya göstermiştir"** gerçeğini hatırlatmıştı.

Atatürk'ün "Muasır Medeniyet"i aşma hedefine ancak devleti ve milletiyle bütünleşmiş, ekonomik gelişmesini sağlayabilmiş, insan hak ve özgürlüklerini gerçekleştirmiş bir Türkiye ile ulaşılabileceğini kaydederek, İstiklal mücadelesinde Anadolu topraklarını işgal eden emperyalist ülkelerin bugün aynı planlarını çok daha tehlikeli ve sinsiy oyunlarla gerçekleştirmeye çalıştığını belirten Erbakan, şunları vurgulamıştı: **"Milletimiz tıpkı Milli Mücadele günlerinde olduğu gibi bu sinsiy planları boşa çıkaracak inanç, azim ve kararlılığa sahiptir. Sahip olduğu tecrübe ile bu oyunları boşa çıkaracaktır. Bizler tarih boyunca, dünyaya huzur ve saadet getirmiş bir ecdadın varisleriyiz. Yiğit düştüğü yerden kalkar. Bugün dünyaya hâkim olan açlık, sefalet, kan ve gözyaşına son verecek iradeyi yine milletimiz ortaya koyacaktır. 'Uydu değil, lider ülke' vizyonu doğrultusunda önce Yeniden Büyük Türkiye, ardından Yeni Bir Dünya mutlaka kurulacaktır. Bu vesileyle vefatının 72'nci yılında Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ü, Milli Mücadele kahramanlarımızı ve bu vatan için canını vermiş bütün şehitlerimizi rahmet ve şükranla anıyorum."**[2]

Atatürk'e yapıştırılan Siyonist yaftalar ve bunları tekrarlayan bazı İslamcı yazarlar!

Yahudi asıllı Zsa Zsa Gabor, 1930'ların sonunda Murat Belge'nin babası Burhan Asaf Belge ile ilk evliliğini yapmıştı. Uzun ömrüne çok sayıda eş sığdıran Hollywood yıldızı Zsa Zsa Gabor, bu evliliği yaptığında henüz 19 yaşındaydı. Kocasını olan Burhan Belge bir diplomattı ve bu evlilik formalite icabıydı. Gabor, evliliğinin ilk yıllarında Ankara'da yaşamış ve Atatürk'le tanışmıştı. Dünyaca ünlü yıldız Zsa Zsa Gabor 99 yaşında hayata veda ederken; geride bazılarının göre çok renkli, bize göre ise kirli bir yaşam öyküsü bırakmıştı. İlk evliliğini yazar Murat Belge'nin babası Burhan Asaf Belge ile yaparak Türkiye'ye kaçan Macar Yahudisi Zsa Zsa Gabor anılarını anlattığı kitapta yaptığı bomba Atatürk itiraflarıyla hafızalara kazınmıştı. Zsa Zsa Gabor **"Ben evliydim, ama bekâretimi Atatürk aldı"** iddiasını ortaya atmıştı. Tabii bu kadını böyle konuşuran Siyonist odakların asıl amacı, **"rakı ve karı müptelası"** bir Atatürk imajı oluşturmaktı. Mason Localarını kapattığı ve İttihatçı dönmeleri saf dışı bırakmaya çalıştığı için, Ona bu asılsız yakıştırmaları yapıştıranlar da ve tabii kendi zulüm

ve sömürü çarklarını meşrulaştırmak üzere Atatürk'ü putlaştıranlar da aynı odaklardı.

Daha önce Atatürk'e övgüler yağdıran ve *beklenen kurtarıcı* olarak Ona yağcılık yapan, hatta o dönemde iki sefer Bakanlığa atanan ve Lozan Delegasyonu arasında bulunan, ama kirli ayarı ve sinsi amacı anlaşılıp saf dışı bırakılınca

“Hayat ve Hatıratım”

başlıklı 3 ciltlik deli zırvalarını hazırlayan ve ipe sapa gelmez ithamlarla Mustafa Kemal'i karalamaya çalışan

Dr. Rıza Nur

'un safsatalarını kaynak gösteren

Kadir Mısıroğlu

gibi sözde İslamcı (Sn. Erdoğan'ın akıl hocası ve ucuz kahramanların üstadı!) takımı

“Atatürk'ün babasının belli olmadığı”

iftirasını bile ortaya atmışlardı. Oysa bu Rıza Nur kendisinin ve eşinin ruhi dengesizlikle bunalımlarını, hatta karısının kendisini nasıl aldattığını ve yine “çapkınlık” kılıflı özel kadın hastalarıyla yaptığı ahlâksızlıkları bile “iddiaları inanırlık kazansın” diye anlatmaktan sakınmayan bir paranoyaktır. Dönemin asker ve sivil yüksek bürokratlarıyla ilgili

“doğrularla yanlışları harmanlayarak”

aktardığı bazı hatıralar ve notlar da, Atatürk'le ilgili ithamlarına güven duyulmasını sağlama hesaplıydı. Oysa yıllar sonra bir Yunanlı tarih araştırmacısı

Vasilis Dimitriadis

, tam 50 yıllık bir çabanın sonunda Atatürk'ün soy kütüğünü (aile kayıtlarını) belgeleriyle ortaya çıkarmıştı ve genç tarihçilerimizden Erhan Afyoncu, bunları köşesine taşımıştı. (19.02.2017) Bu kayıtlar bizim tam 30 yıl öncesinden hazırlayıp yazdığımız gerçeklerle birebir uyuşmaktaydı.

AKP'li Gençlik Başkanının: “Atatürk hiç Türk'e benzemiyor” küstahlığı!

Mersin'de AKP Anamur Gençlik Kolları Başkanı Hasan Baki (18.02.2017'de), Mustafa Kemal Atatürk için “Keşke olmasaydı, hiç Türk'e benzemiyor” tweetleri haklı itirazlara yol açmıştı. Hasan Baki, yoğun tepkiler üzerine istifa edip partideki görevinden ayrılmıştı. Bu arada Hasan Baki hakkında savcılıkça “Halkı kin ve düşmanlığa tahrik etmek” suçundan soruşturma açılmıştı. AKP'liler böyle her fırsatta “Atatürk karşıtlığı” üzerinden prim yapmaya ve tahribatlarını kapatmaya çalışmaktaydı.

Selanik'teki arşivlerde bulunup yeni yayınlanan belgeler; Atatürk'ün soyuna ait kayıtlardan, babasından kalan mirasa ve doğduğu evin nasıl satın alındığına kadar hiç

bilmediğimiz bilgilere ulaşmamızı sağlamıştı. Bazı çevreler, senelerdir Atatürk'ün ailesine dair asılsız belgeler uydurup, iftiralar atarlardı. Son yıllarda ortaya çıkan yeni belgeler, bu kesimlere tokat gibi bir yanıtı. Önce Ali Güler'in; "Benim Ailem" olmak üzere, Atatürk'e dair kitapları birçok yeni bilgiyi topluma kazandırmıştı. Mehmet Ali Öz'ün; "Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Soy Kütüğü" isimli çalışması ise Ali Rıza Efendi'nin vefatının ardından eşi ve çocuklarına bağlanan aylıkların belgelerini ortaya çıkarmıştı. Ancak Selanik'teki Makedonya Devlet Arşivi'nde senelerce görevli olarak çalışan Vasilis Dimitriadis'in, 50 yıllık ciddi ve ilmi bir araştırma sonucu hazırladığı;

"Bir Evin Hikâyesi, Selânik'teki Mustafa Kemal Atatürk'ün Evi ve Ailesi Hakkında Türkçe ve Yunanca Belgeler"

isimli kitabı Türk Tarih Kurumu yayınları arasında basılınca, sahtekârların foyası da ortaya çıkmıştı. Vasilis Dimitriadis, 1961'de Atatürk'ün doğduğu evle ilgili belge bulabilmek için Selanik'e gelen Türkiye'nin önemli tarihçilerinden rahmetli Faik Reşit Unat ile tanışınca, yıllarını bu konuda araştırma yapmaya harcamıştı. Sonunda da Atatürk'ün ailesi, doğduğu ev ve akrabaları hakkında birçok belgeye ulaşmıştı. Kitapta kullandığı belgeler, Türk ve Yunan tapu kayıtları ve mahkeme belgeleri olduğu için son derece sağlam ve güvenilir vesikalardı. Kitapta yıllarca süren araştırmanın sonucunda bulunan 80'den fazla Osmanlı Türkçesi ve 16 Yunanca belge kullanılmıştı. 2010'da yayınlanmak üzere TTK'ya gönderilen kitabın neşri bir türlü gerçekleşmeyince, 2013'te bu işi üstlenen Levent Kayapınar'ın çabalarıyla eser yayınlanmıştı.

Aileler eskiden çocuklarına genelde kendi anne ve babaları ile daha büyük atalarının isimlerini koyarlardı. Atatürk'ün dedesinin ismi Ahmed idi, ancak ağabeylerinden birine bu isim takılmıştı. Ali Rıza Efendi oğluna dedesinin ismi olan Mustafa'yı bırakmıştı. İlk defa bu kitapta yayınlanan belgeler ışığında Atatürk'ün dedesinin Mustafa olduğu da anlaşılmıştı ve Atatürk'ün soyu 18. yüzyıla kadar dayanmaktaydı. Atatürk'ün dedelerinin Manastır'daki Kocacık Köyü'nden gelip Selanik'e yerleştiğini daha önce yazmıştık. Atatürk'ün anne tarafından ise dedesi Feyzullah Efendi, dedesinin babası İbrahim Efendi, dedesinin dedesi ise Molla Hasan Efendi olmaktaydı. Anneanesi Ayşe Hanım'ın 1899'da Atatürk'ün Harp Okulu'na girdiği yıl vefat ettiği de bu eserden anlaşılmaktaydı. Ayrıca Atatürk'ün teyzesi Fatma Molla'nın kocası Ali oğlu Abdullah'ın ailesi hakkında geniş malumat vardı. Atatürk'ün babası Ali Rıza Efendi'nin birçok kitapta anlatıldığı gibi kerestecilikle uğraştığı eserdeki vesikalarla belgelenip ispatlanmıştı.

İşte Ali Rıza Efendi'nin mirası ve belgeli ispatı:

Kitabın en kıymetli belgelerinden birisi, Ali Rıza Efendi'nin terekesi olmaktaydı. Ali Rıza Efendi 23 Mayıs 1886'da öldüğünde arkasında miras olarak şunları bırakmıştı:

1- Koca Kasım Paşa Mahallesi'nde 35.010 kuruş değerinde bir ev.

2- 45 kuruş değerinde softan bir ceket, bir yelek.

3- 20 kuruş değerinde eski bir pantolon.

4- 40 kuruş değerinde 1 palto.

5- 20 kuruş değerinde 1 sandık.

6- 5 kuruş değerinde Lugat-i Osmanî.

7- 10 kuruş değerinde Muhammed Nuri Şemseddin Nakşibendî'nin Miftahü'l-Kulub (Kalplerin Anahtarı) adlı kitabı. (Yani tasavvuf ve tarikatla yakından alâkalıydı.)

8- 5 kuruş değerinde 4 parça evrak.

Ali Rıza Efendi, 23 Mayıs 1886'da vefat etmiş, mirası 13 Nisan 1887 tarihinde mahkeme tarafından kayıt altına alınmıştır. Mirası 35.010 kuruşluk bir ev, 145 kuruşluk eşya ve iki kitaptır. Nuri Efendi isimli birisine ise 28.800 akçe borcu vardır. Ali Rıza Efendi'nin defnine 500 kuruş harcanır. 28.800 kuruşluk borç için karşılık ayrılır. 553 kuruş dellaliye masrafına, 139,5 kuruş ise vergiye ayrılır. Bu mirastan *Zübeyde Hanım'a 751 kuruş mihr bedeli de ayrılır* . Geriye kalan 4.410 kuruştan 551 kuruş eşi Zübeyde'ye, 1.929 kuruş oğlu Mustafa'ya, 964'er kuruş kızları Makbule ve Naciye'ye bırakılır. Bu kayıtlar, Osmanlı hukuk sistemindeki adalet ve ciddiyet anlayışını da yansıtmaktadır.

Kemalizm uydurması ve Atatürk'ün tabulaştırılması

Maalesef, “Atatürkçülük”le “Kemalizm”in ne olduğuyla ilgili net bir tanım yapılmamıştır. Bazılarının kendi ideolojik saplantılarına ve kafa yapısına uygun bir dünya görüşünü dikte ettirme hevesine bağlı olarak tanımlayıp kitleleri yönlendirmek veya tahrik etmek üzere kullandığı bir kavramdır. Atatürkçülükle Kemalizm kavramları farklı anlamlar içerdiği halde, aynı manada kullanılmıştır.

Kemalizm ile Atatürkçülük arasındaki farklar

1- Kemalizm Darwinizm’i ve Sosyalizm’i savunmakta, Atatürkçülük ise Demokrasiyi ve Milli Düşünceyi öne çıkarmaktadır.

Zaten komünizmin ne olduğu anlaşıldığında, Atatürkçülükle asla bağdaşmayacağı ortaya çıkacaktır. Atatürk’ün komünizmle ilgili söylemiş olduğu şu cümle de aslında durumu net olarak açıklamaktadır: *“Biz ne Bolşevîğiz ne de Komünist; ne biri ne diğeri olamayız. Çünkü biz milliyetperver ve dinimize hürmetkârız.”*

2- Kemalizm İslam’ın yerine yeni bir DİN gibi kurgulanmıştır. Oysa yüksek ve gerçek İslam esaslarının ve inandığı Hak Din’in amaçlarının doğru anlaşılması ve uygulanması için Kur’an-ı Kerim’i Türkçeye çevirmek üzere Elmalılı Hamdi Yazır’a ve Mehmet Akif Ersoy’a ricada bulunan, Hz. Muhammed’in gelmiş geçmiş en büyük Peygamber ve en kutlu komutan olduğunu savunan Atatürk adına yeni bir Din uydurulması hem sahtekârlıktır, hem de O’nun hatırasına en büyük saygısızlıktır.

Aslında "Kemalizm" adı verilen bir kurgulamanın hem asla vazgeçmez taraftarları hem de peşin karşıtları ve ucuz kahramanları varsa, o halde bunun uyduruk bir ideoloji olduğu açıktır. Keza akademisyenlerden gazetecilere, politikacılardan (çoğu sözde) teorisyenlere, sağcılardan solculara kadar herkesin olur olmaz şekilde ve yanlış biçimde kullandığı bir kavramdır. Özellikle vurgulayalım ki; **Kemalizm, Mustafa Kemal'in duruşu ya da düşünceleriyle alâkası olmayan, Onun dışında ve Ona rağmen uydurulmuş bir kavramdır. Zaten ilk defa yerli Mason ve dönmeler tarafından, ardından da Siyonist güdümlü Batılı gazeteciler tarafından kullanılmış, ölümünden sonra da kendilerine bir ideoloji arayan kimi Cumhuriyetçiler tarafından dondurularak formüleştirmeye çalışılmıştır. Hâlbuki her siyasi formülleştirme bir taşlaştırmadır. Her halükârda, bir kez formülleştirildikten sonra artık ideoloji haline getirilmesinin yolu**

açılmıştır. Buna rağmen çok farklı bağlamlarda kullanılmıştır. "Sözde Kemalizm" taraftarları bunu Cumhuriyetin ideolojisi olarak savununca, Cumhuriyet düşmanları da bunu bir diktatörlük olarak sunmaya başlamıştır.

Atatürk'ün kurduğu yeni Cumhuriyetin hızla refah sağlayacak olanakları bulunmadığı gibi, sanayi ve altyapı için tarımdan kaynak aktarmaktan başka çaresi olmayan bürokrasinin kafa yapısı ve hataları da Onun partisiyle özdeşleştirilmeye çalışıldı. Bu parti esas olarak tutucu ve buyurgan bir kadrolaşmanın elindeydi ve Mustafa Kemal'in toprak reformu çalışmalarını bile engellemeyi başarmışlardı. Bu yapılsaydı; Türkiye'nin önü açılır, ekonomik gelişme hızlanır ve siyasi gerici bu kadar büyük bir taban bulamazdı. Ama Mustafa Kemal bu konuda yalnızdı, İttihat ve Terakki artıklarıyla durumu idare etmek zorundaydı. Atatürk'ün ölümünden sonra emperyalizmin uşaklığını ve Siyonizm'in hizmetkârlığını yapanların büyük bölümü, "Kemalizm" adını verdikleri bazı ideolojik kurumları ve kavramları bağımsız Cumhuriyeti kendi hesaplarına yozlaştırmak ve güya solculara sataşmak için kullanmıştı. Bunu yaparken Mustafa Kemal'i kasıtlı olarak tabulaştırmışlardı. Çünkü put ve tağut haline getirilen bir şey daha kırılabilir, daha kolay yıkılırdı. Kiralık ve karanlık bazı Dini cemaatler ise bu Kemalist tabuya karşı düşmanlığın en ateşli temsilcileri olup çıkmışlardı" şeklindeki yorum ve yaklaşımlar, gizemli bir gerçeğe ışık tutmaktaydı.

Bazıları hâlâ şu soruların yanıtlarını tartışmaktaydı: Acaba "Atatürkçülük" mü Kemalizm'in çarpıtılmasıydı, yoksa "Kemalizm" mi Atatürkçülüğün saptırılmasıydı? Bunları kimler ve niçin kurgulamıştı ve bu kavram kargaşaları topluma ne fayda sağlamıştı? Hatta bazılarının göre; Kemalizm esastı, Atatürkçülük uydurmaydı. Bunlar, Atatürkçülüğün, Kemalizm'i sulandırıp; Batı, ABD ve NATO'ya uyumlu bir Atatürk ideolojisi icat etmek için Demokrat Parti döneminde ortaya atılmış bir anlayış olduğunu savunmaktaydı. Güya, bu anlayışı zihinlere yerleştirmek için, Atatürk'ü yüzeysel ve bulanık olarak anlatıp algılatmak lazımdı. Atatürkçülük adına darbeler yapıldığında da, silah zoruyla yapılmıştı ve yazar Yılmaz Dikbaş da bunlardandı.

Efendim: *"Türkiye Cumhuriyeti'nin bir kurucu ideolojisi vardır. Ülkeyi kuran ve şekillendiren düşünce sistemi, 1920'lere ve 1930'lara egemen kılınmıştır. Adını Bağımsızlık Savaşı'nın önderi ve ilk Cumhurbaşkanı Mustafa Kemal Atatürk'ten alır. Buna da "Kemalizm" ismi takılması doğaldır."* iddiaları asılsızdır. Çünkü Kemalizm, Atatürk'e rağmen ortaya çıkarılmış ve ölümünden sonra millete dayatılmış bir safsatadır.

Bakınız: a) Cumhuriyet Halk Partisi'nin 1935'te yani Atatürk'ün hasta ve yorgun düştüğü bir süreçte yapılan 4. Büyük Kurultay'ında kabul edilen Program'ın girişinde "Partinin

güttüğü bütün bu esaslar, Kabalizm prensipleridir.” kaydı vardır. *“Kemalizm yerine Kabalizm denmesinin nedeni, Mustafa Kemal’in bir dönem öz Türkçecilik anlayışı sonucunda Kemal olan adını Kamâl ile değiştirmesidir. Mustafa Kemal daha sonra bu girişimden geri adım atacaktır.”*

savunması tutarsızdır. Çünkü CHP programına “KABALİZM”i koyanlar, Siyonist Yahudi dönmelerden “Kabala”ya bağlı olanlardır. 1953’teki 10. Kurultay’a kadar Kemalizm, parti programındaki yerini korumuş, bu tarihte kaldırılarak “Atatürk Yolu” kavramı yazılmıştır.

b) 1936’dan itibaren yeni rejimi dünyaya anlatmak için Matbuat Umum Müdürlüğü tarafından Fransızca ve Türkçe olarak basılan derginin adı “La Turquie Kemâliste” yani “Kemalist Türkiye” olacaktır. Masonların güdümündeki devlet kadrolarınca basılan ve Falih Rıfki Atay, Burhan Asaf Belge, Vedat Nedim Tör gibi malum şahısların çıkardığı dergilerde “Kemalizm ve Kemalist” kavramlarının kullanılması kasıtlıdır.

c) 1936’da Edirne Milletvekili Şeref Aykut ve yazar Munis Tekinâlp’in (meşhur Moiz Kohen Yahudisi) yazdıkları iki kitabın adlarının “Kemalizm” olması bizim kuşularımıza haklılık kazandırmaktadır. Kitaplarında Kemalizm’i açıklamaya ve yutturmaya çalışmışlardır.

d) TBMM tutanaklarından anlaşılacağı gibi Atatürk döneminde mecliste birkaç defa Kemalizm’den, Kemalist olmaktan bahsedilmişse de rağbet bulmamıştır. Örneğin; 5 Temmuz 1931’de söz alan Mahzar Müfit Bey (Kansu): “Biz Kemalist’iz efendiler; biz ancak ve ancak Kemalizm mektebinin evlâtları...” şeklinde konuşmaya kalkışmış, ama şiddetle karşı çıkmıştır.

e) Siyonist Yahudilerin güdümündeki yabancı basın kuruluşları ve yabancı devlet adamları da 10 Kasım 1938’den sonra Kemalistlerden bahsetmeye başlamıştır. Aslında bu uyduruk kavramın ortaya çıkışı, Bağımsızlık Savaşı mensuplarını açıklama amaçlıdır, ama kasıtlı olarak yozlaştırılmıştır. Mustafa Kemal Paşa’nın önderliğindeki Anadolu hareketinden Kemalistler diye bahsedilmesi ayrıdır, ama Kemalizm ideolojisi farklıdır. Bu elbette 1919 ile 1923 arasında daha çok askerî bir deyim olmakla birlikte Anadolu’daki hareketin milliyetçi, bağımsızlıkçı yönünü anlatmaktadır. Buna da bir örnek vermek gerekirse; Hollanda’nın Nieuwe Rotterdamsche Courant gazetesinin Balkan muhabiri Van Cruyf’ün, 5 Şubat 1921 tarihinde “Kemâlistan” başlığıyla yazdığı şu satırları okuyabiliriz. “Bu arada Kemâlistan Hükümeti, kararlı ve metodik bir şekilde maliye, adalet, eğitim ve orduyu yapılandırmaya devam ediyor, ülkenin iç yönetimini sağlam temeller üzerine kuruyor ve acil bayındırlık çalışmalarını ifa ediyor.” Mütareke döneminde İngiliz Yüksek Komiseri Horece Rumbold’un İngiliz Dışişleri Bakanı George Curzon’a gönderdiği 7 Ocak 1922 tarihli raporun bir bölümünde şunları yazmıştı: *“Kemalistlerle anlaşmaya varılamaz;*

çünkü Anadolu'nun tam bağımsızlığını istiyorlar."

Yani o süreçte Kemalizm ideolojisinden ziyade Mustafa Kemal'in önderliğindeki Milli Mücadele hareketinden bahsedildiği açıktır.

Oysa kendi şahsi düşüncelerimizi ve siyasi ideolojilerimizi "*Kemalizm*" kılıfıyla topluma dayatmak yerine; Milli birlik ve dirliğimize, manevi dinamiklerimize ve ahlâki değerlerimize uygun bir Atatürkçülük anlayışını ortaya koymak, daha tutarlı ve duyarlı bir yaklaşım olacaktır. Çünkü Milli mefkûreleri ve deha çapındaki başarılarına rağmen, fani şahsiyetlerin üzerine bina etmek, milleti, devleti ve ülkeyi Onun yaşadığı çağa ve şartlara hapsetmek anlamını taşırdı ki, bir topluma bundan daha büyük bir kötülük yapılamazdı. Bu durum böylesi tarihi kahramanları istismar ve suiistimal yolunu da açmaktaydı.

Atatürk son Meclis konuşmasında şunları açıklamıştır:

"Dünyaca bilinmektedir ki, bizim devlet yönetimimizdeki ana programımız, Cumhuriyet Halk Partisi programıdır. Bunun kapsadığı prensipler, yönetimde ve politikada bizi aydınlatıcı ana esaslardır. Fakat bu prensipleri, gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır!"

Atatürk'ün "*Fakat bu prensipleri*" diye özellikle hatırlattığı, daha önceki cümlelerde vurguladığı *"yönetimde ve politikada bizi aydınlatıcı ana esasların"* yer aldığı CHP programıdır.

Bu ilkeler için

"gökten indiği sanılan kitapların dogmalarıyla asla bir tutmamalıdır"

ifadesini kullanmıştır ve burada çok önemli bir ayrıntı vardır. Atatürk özellikle dogma ifadesini kullanmıştır. Peki, dogma ne demektir? Değişmeyen, sorgulanamayan sabit bilgi anlamındadır. O halde Atatürk CHP programı (Kemalizm) hakkında aynı anda iki uyarıda bulunmuşlardır:

1- Kemalizm'i bir din veya kutsal ideoloji gibi görenlere yıllar öncesinden karşı çıkmıştır. İleride bu ilkelerinin tıpkı; Gökten indiği sanılan, ama sonradan bozulup yozlaştırılan Tevrat ve İncil'deki safsatalar, hatta Kur'an'ın özüne aykırı yorum ve fetvalar gibi kutsallaştırılması ihtimaline karşı açıkça uyarılmışlardır.

2- Cumhuriyet'in, akla, vicdana ve bilimsel kurallara uygun ilerici, değişimci ve devrimci bir ideoloji olduğuna dikkat çekerek, sabit ve donuk olan hareket kabiliyeti bulunmayan bir sistem olmadığını; değişen ve gelişen dünya şartlarına karşı kendini hazırlamasını ve ayak uydurmasını başaran bir devlet düzeni olarak algılanmasını hatırlatmışlardır. Şurası da oldukça önemli ve anlamlıdır. Atatürk "Gökten inen kitaplar" demiyor, "*Gökten indiği sanılan*" ifadesiyle kutsal kitapların yozlaştırılan yorumlarına dikkat çekiyor.

Bu noktada; "*İyi güzel hoş da Atatürk gökten indiği sanılan kitaplar diyerek Kur'an'ı da reddetmiyor mu? Kur'an'ın İlahi bir kitap olmadığını söylemiyor mu?*" diyenlere hatırlatalım ki Atatürk bilerek ve kasten Kur'an kelimesini kullanmamıştır. Ayrıca; "*Gökten indiği sanılan Kitap*" dememiş, çoğul olarak "*Kitaplar*" ifadesini kullanmıştır. Çünkü Yüce Kur'an'a inanmaktadır ve doğru anlaşılıp uygulanması için, en yetkili âlimlere ve resmen tercümesini yaptırmıştır.

Maalesef Kemalizm'e, komünistler ve sosyalistler daha çok sarılmışlardır. Onların Kemalizm'ine göre; Türk toplumu "imtiyazsız, sınıfsız kaynaşmış bir kitle" sayılmıştır. Gerçekteyse, bizim milletimiz, etnik ve mezhepsel farklılıklar yanında işçiler ve patronlar, ırgatlar ve toprak ağaları, zenginler ve yoksullar olarak çok parçalıdır ve hemen hepsinin ortak paydası ve birlik mayası İSLAM'dır. Oysa gerçek Atatürkçülüğü sola ya da sağa yamamak yanlıştır. Atatürk'ün özlediği ve özendirdiği, Milli ve manevi dinamikleriyle milletimizin yeniden canlılık kazanmasıdır. O nedenle Atatürk'ün ağzından kimse sol sağ gibi laflar duymamıştır. Kaldı ki CHP'nin tek parti iktidarlarında solun yeri hapishaneler olacaktır. Sol; 1950'ye kadar Kemalistlerin gözünde hiçbir zaman meşru bir kavram olmamıştır. "*Milliyetçilik, Cumhuriyetçilik ve Laikliğin Fransız Devrimi'nden; Halkçılık, Devletçilik ve Devrimcilik oklarının Sovyet Devrimi'nden alındığı*" iddiaları da tutarsızdır.

Mustafa Kemal'in, döneminin dünya liderleri içerisinde 21. yüzyıla geçebilen ender liderlerden olması üzerinde durmak lazımdır. Üstelik, diğer liderler kendi halkları tarafından yok edilmenin acısını yaşamışken, o hâlâ halkının ve dünyanın hatırasında hak ettiği saygınlığıyla yaşayabilen bir lider konumundadır. "Sanırım önemli olan yaşarken ölmek değil, öldükten sonra da bu kadar uzun süre canlı kalabilmeyi başarmaktır." Oysa biz Atatürk'ü hep tarihe mal olmuş yönleriyle tanıdık: Asker Atatürk ya da devlet adamı Atatürk olarak andık. Ama 1938 yılında bir İranlı şair'in Tahran gazetesine Atatürk'ün ölümü üzerine yazdığı şiirdeki: "*Allah bir ülkeye yardım etmek ve onun elinden tutmak*

isterse, başına Mustafa Kemal gibi lider getirir"
dizelerindeki manayı pek kavrayamadık.

Bir İngiliz gazeteci Atatürk'le bir röportaj yapmıştı. Bu röportajı Amerikan Büyük Kütüphanesi'nde hâlâ korunmaktadır. Gazeteci bir yerinde Mustafa Kemal'e şöyle sormaktadır: "Birleşmiş Milletler'e üye olmayı düşünüyor musunuz?" Mustafa Kemal'in cevabı; bugünkü Batıcı, AB yanlısı ve ABD hayranı Kemalistlere ibret olacak bir içerik taşımaktadır: ***"Biz şartlarımızı koyarız. Kabullerine bağlı. Biz müracaat etmeyiz üye olmak için. Eğer davet gelirse düşünüyoruz."*** Evet, bunun üzerine Birleşmiş Milletler sadece Türkiye'yi davet edebilmek için yasasını değiştirecek ve ***ilk davet edilen ülke*** Türkiye olacaktır!

Tahsin Coşkan, Atatürk döneminde genç bir ziraat mühendisi olarak görev yapmaktadır. "Gel Tahsin seni bir yere götüreceğim fikrini almak istiyorum" diyerek Atatürk kendisini çağırır. Giderler, gösterdiği yere bakar Tahsin Bey. Bataklık, sivrisinek salgını, hayvan leşlerinin olduğu berbat bir arazidir. "Ya Paşam hayrola!" deyince Atatürk, "Buraya bütün masrafı cebimden olmak üzere bir orman çiftliği yapmak istiyorum" der. ***"Aman paşam, buranın ıslahı ya sizin paranızı tüketir ya da zamanınızı, neden bu kadar mümbit topraklar varken gelip de burayı tercih ettiniz?"*** diye sorunca Atatürk'ün cevabı onun ayarını ve amacını ortaya koymaktadır: ***"Ben en zor olanı yapayım da siz arkamdan kolayları nasıl olsa yaparsınız"*** buyuracaktır. Çünkü O, slogan Kemalist'i ve gösteriş artisti hiç olmamıştır. Ve meşhur Atatürk Orman Çiftliği böyle kurulacaktır.

Yine bir gün, Atatürk Galip Arcan'ın yazdığı ***"Sırat Köprüsü"*** adlı piyese çağrılır. Gittiği o piyesin başında mutludur ama biraz sonra sinirlenmeye başlayacaktır. Bir müddet sonra bitince; ***"bana Galip Arcan'ı çağırın!"*** diyecek ve Galip Arcan gelince; ***"bu piyesi siz mi yazdınız?"*** diye soracaktır. ***"Evet paşam ben yazdım".*** ***"Hayır, bu Flor Doranj adlı Boldvilin'in aynen çevirisi, neden bunu belirtmediniz? hakkınızda soruşturma açtırıyorum"*** diyerek emek hırsızlığını ve sanat sahtekârlığını ortaya koyacaktır!

Atatürk sadece okumamış, yazmaya da vakit bulabilmiş bir dehadır. Evet, bizler için bir geometri kitabı yazmıştır. Üçgen, aç, dikdörtgen gibi ve 48 tane geometri teriminin isim babası bu yazdığı kitapla bizzat Mustafa Kemal olacaktır. Atatürk her sektöre el atmış ve bir gazete çıkarmıştır. Adı "Minber", 52 sayı çıkmıştır. Biliyorsunuz "Minber" camilerde konuşma yapılan yüksekçe makamdır. Atatürk; gazetesine camiye hatırlatan bir ismi

Yazar Ahmet AKGÜL
06 Temmuz 2020

---

boşuna koymamış, inancının gayretiyle bunu yapmıştır. Peki, sahte Atatürkçüler ve düzmece Kemalistler niye bu hakikatleri ve hatıraları bu toplumdan sürekli saklamışlardır? "Sansür" kelimesi ilk defa bu gazetede yer almıştır. "Keşke bütün Türk gençlerimiz bu gazeteleri okuyabilseydi" temennisi haklıydı. Atatürk çok güzel şiirler de yazmış, ilk şiiri 1908 Şanlı Ordu Dergisi'nde yayınlanmıştı. Bu arada nutku yazmış, tiyatro eserleri yazmış, sinema senaryoları yazmıştı.

Biliyorsunuz 1929'da dünyada bir ekonomik kriz yaşanmaktaydı. Bütün dünyayı sarsan bu ekonomik krizden Türkiye Atatürk'ün sayesinde sorunları kolaylıkla atlatmıştı. Yani 1929'da bütün dünya buhran yaşamış en gelişmiş ülkeler bile sıkışmıştı. Ama Türkiye'de kişi başına düşen Milli gelir %51,2 artmıştı. Eksilmeye alışmışız da artma kelimesi garip karşılanacaktı. Enflasyon ne kadardı? % -1.2, bunlar resmi rakamlardı.[3]

Atatürk'ten sonra Türkiye sadece Rahmetli Erbakan döneminde bu gelişme ve Millileşme çizgisini yakalayacak ve aşacaktı. Ama ne hazindir ki, din istismarcısı ve Haçlı hizmetkârı sahtekârlar yanında, Kemalist takılan Masonik kafalar da Erbakan'a şiddetle karşı çıkacaklardı! Ve tabi bu gaflet ve dalâletleri, kendilerinin ve ülkenin başına AKP belâsının sarılmasına neden olacaktı!

---

[1] <http://www.internethaber.com/erbakan-anitkabiri-ziyaret-etti-1014739h.htm> (15-05-2003)

[2] <http://www.milligazete.com.tr/haber/1132177/erbakanin-10-kasim-mesaji>

[3] Bak: İlknur Güntürkün Kalıpçı